

תורתך שעשועי

עלון לבת ישראל

פרשת מקץ - שבת חנוכה

יוסף הצדיק יושב במאסר בבית הסוהר במשך 10 שנים. והנה, לאחר עשר שנים מחליט פרעה לשחרר לחופשי את שר המשקים. יוסף הצדיק שפותר לשר המשקים את חלומו, פונה אליו לעזרה ואומר לו כי לא ישכח להזכיר אותו לפרעה שישחרר אף אותו, וכדברי המקרא: "כי אם זכרתני והזכרתני". אומרים חז"ל כי מיד כשראה ה' כי יוסף הצדיק בוטח בשר המשקים, הוא קיבל שנתיים נוספות בבית הסוהר – שנה על כל מילה. שואלים חז"ל: ואם היה יוסף אומר רק "זכרתני" או "הזכרתני" – האם היה מקבל רק שנה אחת בכלא...? והם עונים כי אז הוא לא היה נענש כלל, כי אומנם עליו לעשות השתדלות, אך לבטוח שרק ה' יתברך הוא עושה הכל ובידו הכל, אלא שברגע שביקש פעמיים, הוכיח שאף הפעם הראשונה היתה כולה ללא בטחון בה', לדרגתו. סיפר הרב גואל אלקריף שליט"א: "לפני כמה שנים נקלע אברך ירושלמי, אב לתשעה ילדים, שלא באשמתו לפרשה משפטית מסובכת. בית המשפט דרש להשית עליו עונש כבד של 11 שנות מאסר. בבוקר יום המשפט, נכנס האברך אל רבי ישראל יעקב פישר זצוק"ל, ראב"ד העדה החרדית, מגאוני ירושלים וסיפר לו בבכי על מצוקתו הקשה טרם המשפט הגורלי של חייו. רבי ישראל יעקב פישר פתח את המגירה, הוציא סוכריה והגיש לו... האברך היה נבוך. אחז רבי ישראל יעקב בידו של האברך ואמר לו: "קח את הסוכריה וטמון אותה בכיסך. כשייכנס השופט לאולם בית המשפט, התעלם לגמרי מכל המתרחש, אחוז בידך את הסוכריה הזו, ותברך בכוונה: 'ברוך אתה ה' אלקינו מלך העולם שהכל נהיה בדברו'. כשתאמר 'שהכל' תכוון כפשוטו, שהכל, הכל הכל, בלא יוצא מן הכלל – נהיה בדברו של ה'! - מה יפסוק השופט, איך תתמודד עם הפסק וכל כיוצא הזה – הכל נהיה בדברו!, ודע לך, כי בזכות האמונה שלך, הקב"ה ישפיע עליך ברכה והצלחה". ידידיו של האברך יעצו לו כל מיני עצות, אך הוא התמקד בדבר אחד – בסוכריה שנתן לו הרב פישר... יותר נכון: בברכה שעל הסוכריה. והנה, השופט נכנס לאולם. מיד הוציא האברך מכיסו את הסוכריה, עצם את עיניו, כאשר כל כולו מרוכז בברכה: ברוך, אתה ה', ומכוון את שם ה' בכל הכוונה: אדון הכול, היה, הווה ויהיה. "אלוקינו" – תקיף ובעל היכולת ובעל הכוחות כולם. "שהכל נהיה בדברו"... ומכניס את הסוכריה לפיו. בינתיים, כל אותם דקות ארוכות שהאברך מכוון שהכל הוא רק מאת ה', ניסו עורכי הדין של האברך להפחית בעונשו בתפילה שיקבל רק שלוש – ארבע שנות מאסר, אך הפרקליטות, מנגד, תובעת 11 שנות מאסר שלמות. ואז, לפתע, קרה משהו משונה. השופט הראשי הסתודד עם שני השופטים האחרים ולאחר כמה דקות הם הכריזו על הפסקה לצורך התייעצות... בינתיים, האברך נשאר על מקומו, כשהוא ממשיך לדבוק בעצת הצדיק ולחשוב תמיד כי "הכל, אבל הכל, נהיה בדברו". חלפו עשרים דקות, חצי שעה, שעה, ואז לבסוף נכנס השופט לאולם. הוא פתח את דבריו ואמר: "המעשים בכתב האישום חמורים, אבל בעדות של העד המרכזי נתגלעה סתירה מהותית, ברוב דעות – שנים מול אחד – החלטנו לזכות את הנאשם מחמת הספק". "נס! זה ממש נס!", זעקו עורכי דינו של האברך, ואף הוא יצא מאושר מהבלתי יאומן. מיד עם צאתו מבית המשפט, נכנס הוא אל ביתו של רבי ישראל יעקב פישר, כדי לספר לו על הנס הגדול ולהודות לו על עצתו. לימדו הצדיק כי המתחזק באמונה בכל כוחו כי רק ה' יתברך לבדו הוא העושה לכל בכל עת ובכל שעה, זוכה להנהגה ניסית מעל הטבע, כפי שהוא מאמין שאין פה טבע. ('דורש טוב' – סוכות).

המשך בעמוד הבא..

וכבר מפורסמת וידועה סגולת ה'אין עוד מלבדו' של ר' חיים מוולאז'ין שכתב: "ובאמת הוא ענין גדול וסגולה נפלאה להסיר ולבטל מעליו כל דינים ורצונות אחרים שלא יוכלו לשלוט בו ולא יעשו שום רושם כלל-כשהאדם קובע בליבו לאמר: "הלא ה' הוא האלוקים האמיתי ואין עוד מלבדו יתברך שום כח בעולם וכל העולמות כולם הכל מלא רק אחדותו הפשוט יתברך שמו. ומבטל בלבו ביטול גמור ואינו משגיח כלל על שום כח ורצון בעול

שבת שלום

הם מקנאים !

חשבת פעם, למה אנחנו מוקפים בכל כך הרבה אויבים? למה מראשית עריסתנו אנחנו במאבקים? למה מאות דורות מנסים לאבד אותנו וחלק ניכר מהתקציב שלנו הולך לביטחון (לעזרה ראשונה, בלי להצליח לפתור את מקור הבעיה)... לא! שום ממשלה שתקום לא תצליח לפתור אותה, כי הבעיה היא לא צבע עורנו, שפתנו, שמותינו או מה שאנחנו לובשים. והאמת, גם לא ארצנו, עובדה שבכל מקום רדפו אותנו. אז מה הבעיה אתנו בעצם? האויבים שלנו קמים עלינו בגלל שאנחנו הבנים של השם. הם לא יכולים לסבול את זה שיש בעולם עם שנושא את שמו של השם. כל המלחמות הן מלחמות רוחניות ועמוקות שעטופות בכל מיני הסברים משתנים אבל בתכל'ס – הם מקנאים! השם נתן לעם ישראל האהוב שלו שני סוגי מועדים בשנה: מועדי ישראל ומועדי ה'. מועדי ישראל הם: פסח, שבועות וסוכות, והמצווה שלנו במועדי ישראל היא לשמח. אנחנו שמחים! מועדי ה' הם: ראש השנה, חנוכה ופורים. בשלושת המועדים האלה מצלצל פעמון מיוחד, וה' מכריז לעם ישראל: אתם הבנים שלי, אתם שייכים לי, אני שמח בכם! בראש השנה כל שנה מתייצב השטן לקטרג עלינו ולכן נתן לנו הקב"ה באהבתו שופר לתקוע ולגרש אותו, הוא נתן לנו שולחן מלא ברכות וסימנים שקורעים גזרות ודינים. השם אתנו. דואג שנצח. בחנוכה ניסו היוונים להשמיד אותנו ברוח והשם נלחם לנו, הניצחון היה ניצחון רוחני – מעטים מול הרבים, חלשים מול גיבורים... ובגלל שהם רצו לאבד את הרוח כל ענייני החנוכה הם רוחניים, אור, נרות ושמן שניתנו לנו באהבה והם מאירים את הנשמה. בפורים נלחם בנו עמלק, להשמיד ולאבד את הגוף וגם כאן היה נס ענק והשם בשמיים באהבתו שיבר חותמות וקרע איגרות וכיוון שבפורים ניסו לאבד את הגוף, ענייני הפורים הם גשמיים, אוכלים, שותים ושולחים משלוחי מנות ומתנות. שלושת מועדי ה' הם זמן שבו מתעוררת אהבת ה' עלינו, זמן שהשם נלחם בשבילנו, מאותת לנו שהוא יתברך לא מוותר עלינו, ובכוחה של האהבה הזו ניצחנו ונצח. זכרי: להבין, להאמין שה' אוהב אותך זה מה שימלא אותך באהבה אליו וזה מה שייתן לך כוח בחיים האלה. תראי את יוסף הצדיק, הניסיון שעמד בו מול אשת פוטיפר היה בכח אהבת ה', יוסף ממאן להיענות למרשעת... "וימאן ויאמר..." "וימאן ר"ת – מה יפית ומה נעמת אהבה בתענוגים... הוא זוכר כמה השם אוהב אותו, הוא יודע שהשם לא מוותר לו, האהבה מתפשטת בליבו והוא מצליח להתגבר - בכוח האהבה! ימי החנוכה שופעים אהבה, קחי לך... מלאי את ליבך, קחי לך כוח להמשיך הלאה, להתגבר, לנצח.

(הרבנית חגית שירה)

המשפט השבועי: בכל פעם שאת מוצאת את עצמך בצד של הרוב, זה הזמן לעצור ולהרהר בדבר.

סגולות "זאת חנוכה"

זרע של קיימא - בעל בני יששכר (כסלו מאמר ב') כותב: "בחנוכה יש מקום לעורר פקודת עקרים ועקרות כעין ראש השנה, הנה לדעתי עיקר העניין עיקר הסגולה ביום האחרון הנקרא בפי כל 'זאת חנוכה'".

פרנסה - יום "זאת חנוכה" הוא עת רצון לקבלת תפילותינו להצלחה בפרנסה, מתוך כבוד בעל ה'אמרי נועם' מדזיקוב כותב במאמרו על חנוכה (חלק א'): "ידוע מה שהצדיקים אומרים אשר עת מוכשר להמשיך פרנסה טובה לישראל הוא 'זאת חנוכה', וכמו כן בשמיני עצרת שהוא שמיני של חג, מברכים הגשם הרומז על גשמיית ופרנסה, כי 'זאת חנוכה' (שהוא גם יום שמיני) הוא במלכות".

כפרת עוונות - יום "זאת חנוכה" מסוגל לכפרת עוונות ותשובה שלמה. אמנם חודש תשרי הוא חודש התשובה, ויום הכיפורים הוא יום חיתום הדין, אך חסדי ה' יתברך נמשכים עד הושענא רבה ושמיני עצרת. למרות שאין שום מקור לכך שחוט החסד הזה נמשך עד חנוכה, לא בש"ס ובמדרשים, לא בזוהר הקדוש ולא בכתבי האריז"ל, ישנה מסורת מדורי דורות שלפיה שערי תשובה עדיין פתוחים עד סוף ימי החנוכה.

בספר "בית אהרן" על חנוכה מובא: "נר השמיני של חנוכה היא אותה בחינה עצמה של שמיני עצרת, ולכן אומרים הצדיקים שבחנוכה היא גמר חתימה".

רבי דוד שפירא מדינוב, בנו של ה"בני יששכר", אמר שאביו אמר בשם צדיקים שמראש חודש אלול עד חנוכה מאירה ברקיע כעין תבנית יד הפשוטה לקבל בעלי תשובה.

רבי ישראל מרוז'ין (נר ישראל, חלק ב', עמ' י"ח) כתב כך: "מה שצדיקים יכולים לפעול מה' יתברך בראש השנה ויום הכיפורים, יכול כל יהודי לפעול בזאת חנוכה".

איך לעקור מחשבה רעה

וייקח מאתם את שמעון ויאסור אותו לעיניהם"

מפרש רש"י: מה שאמר הכתוב: "ויאסור אותו לעיניהם" לא אסרו יוסף אלא לעיניהם, וכיון שיצאו, הוציאו והאכילו והשקהו.

מעשה באדם אחד שנכשל ופגע בכבודו של ר' ישראל מסלנט. הצטער אותו אדם ואזר אומץ והלך לבקש את מחילתו.

קיבל ר' ישראל את האיש בשמחה ובמאור פנים, כאילו לא ארע דבר... ולא רק זה, אלא ביקש ר' ישראל לעזור לו...

שאל אותו האיש את ר' ישראל: "רבי, לא די שפגעתי בך, אתה מוחל לי בלב שלם ועוד מציע לי עזרתך"!!

הסביר לו ר' ישראל:

הגמרא במסכת קידושין אומרת: "מעשה מוציא מידי מחשבה" כלומר, כשאדם רוצה לעקור מלבו מחשבה, עליו לעשות מעשה!

כך כשאדם רוצה לעקור מלבו מחשבה רעה שיש לו בלבו על חברו, עליו להיטיב לו ובכך יעקור מחשבתו זו עליו.

כך גם נהג יוסף עם אחיו:

שמעון היה זה שרצה להרוג את יוסף שאמר: "לכו ונהרגו ונשליכוהו באחד הבורות..."

אבל, רצה יוסף לעקור מלבו את המחשבה הרעה על שמעון, ולכן, למרות שאסרו, מיד הוציאו והאכילו והשקהו...

"כל השונה הלכות בכל יום – מובטח לו שהוא בן העולם הבא"

סעודה שלישית

זמן סעודה שלישית מתחיל מזמן "מנחה גדולה", דהיינו חצי שעה אחר חצות היום. וטוב להתפלל קודם מנחה ואחר כך לאכול, אך אם מחמת כן יפסיד שיעור תורה, יאכל ואחר כך יתפלל מנחה. (סימן רצא ס"ב. א. תג.) יש להתחיל את הסעודה קודם השקיעה. ואם לא הספיק, יתחיל מיד בזמן בין השמשות כל שלא הגיע עדיין צאת הכוכבים. ורשאי להמשיך את הסעודה ולהביא קינוחים גם לאחר צאת הכוכבים.

רצה והחליצנו

אם שכח לומר "רצה והחליצנו" בסעודה שלישית, דינו כמבואר לעיל בענין שתי הסעודות הראשונות. אולם אם נזכר לאחר שהתחיל ברכה רביעית ואמר בא"י אמ"ה 'לעד', אינו חוזר ולא כסעודות הראשונות שבאופן כזה חוזר לראש ברכת המזון (שבת ב שמג, שדמ) האוכל סעודה נוספת ושכח לומר "רצה והחליצנו", דינו כסעודה שלישית (שבת ב שדמ).

נשים - אשה ששכחה לומר "רצה והחליצנו" בסעודה שלישית, אינה חוזרת כלל, ואף אינה אומרת ברכת "אשר נתן" **אחר צאת הכוכבים** - המסיים סעודה שלישית אחר צאת הכוכבים, ושכח לומר "רצה והחליצנו", אינו חוזר כלל, ואף אינו אומר ברכת "אשר נתן". (שבת ב שמח)

ראש חודש שחל במוצאי שבת אף אם המשיך בסעודה שלישית ואכל כזית פת לאחר צאת הכוכבים, אינו אומר "יעלה ויבוא".

מתוך חשבת בהלכה ובאגדה

פיך מפיק מרגליות

הלכות שמירת הלשון לאוין ד

ואם על ידי סיפור לשון הרע חבירו איבד את פרנסתו, כגון שפרסם על חבירו שאינו נאמן. או שלא מקצועי במקצוע שלו, עובר על מצוות עשה של (ויקרא כ"ה ל"ה) "וגר ותושב וחי עמך", וכתוב אחר כך "וחי אחיך עמך". שנצטוונו לעזור ליהודים למצוא פרנסה, כדי שלא יצטרך לצדקה. ועל אחת כמה וכמה לא לגרום לו לאבד את פרנסתו

הלכות שמירת הלשון לאוין ה

לעיתים עובר המקבל לשון הרע על מצוות עשה של (ויקרא י"ט י"ז) "הוכח תוכיח את עמיתך". כגון אם חבירו מספר לו לשון הרע בגנות חבירו, ויכול להוכיח אותו שיפסיק לספר, ולא מוכיחו.

מילתא דבדיחותא

• גם אלברט איינשטיין לא יודע להסביר איך סופגניה ששוקלת

120 גרם משמינה 3 קילוגרם

• איך מסבירים לילדים היום על נס חנוכה?

נכון אתה מטעין את הסוללה של הפלאפון ל100%?

עכשיו תחשוב שזה מספיק ל8 ימים!!!!

• מצחיק שלא להלך את המנורה קוראים מכבים...

העלון מוקדש:

לרפואת: בן ציון בן חיה רות, אסף בן אסתר
להצלחת: אורלין בת סוליקה, עוז בן שרה, מורן פניה בת אורלין, שמואל בן פניה פרומה, הודיה בת מורן פניה
לזרע קודש בר קיימא: מיכל נטלי בת סופיה עטרה, נטלי בת הניה
לדיווג הגון: ירדן לאה בת אורלין
לעילוי נשמת: אושר בן תמר, אליעזר בן שרה, יפה בת לאה, פניה פרומה בת דבורה, משה בן לאה, לאה בת יפה, רונן בן עדנה, שמחה בת ג'מילה, אברהם בן יפה, גיצה רחל בת שושנה